

एकविंशति (एक + विं^०) f. einundzwanzig, eine Verbindung von 21: एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छेति, एकविंशतिर्भवति TS. 5, 1, 8, 1. एकविंशतिर्वै देवलोकाः 10, 3. ÇAT. Br. 1, 3, 5, 11. 3, 1, 3, 21. 13, 3, 3, 7. KĀND. Up. 2, 10, 5. M. 4, 87. 166. 3, 35. JĀG. 1, 58. R. 4, 13, 27. H. 131. एकविंशत्यरति 21 Ellen hoch ÇAT. Br. 13, 4, 4, 5. R. 4, 13, 27. °गृहीत 21 Mal geschöpft ÇAT. Br. 9, 2, 2, 6. °संस्थो यत्तः KAUC. 138.

एकविंशतितम (von एकविंशति) adj. der 21ste MBh. und R. in den Unterschrr. der Adhājā und Sarga.

एकविंशतिर्था (wie eben) adv. 21fach, in 21 Theile: व्यभवत् ÇAT. Br. 10, 4, 2, 16. कृता 13, 5, 3, 4.

एकविंशवत् (von एकविंश) adj. mit dem एकविंशस्तोम verbunden ÇAT. Br. 8, 4, 4, 1. fgg.

एकविंशस्तोम (ए^० + स्तोम) m. ein aus 21 Gliedern bestehender Stoma TS. 5, 3, 4, 2. ÇAT. Br. 13, 5, 4, 15.

एकविध (एक + विधा) adj. einfach: तद्वैक एकविधं प्रथमं विदध्य-धैकात्तरमापरिमितविधात् ÇAT. Br. 10, 2, 2, 17. SĀMRAJAK. 53.

एकविलोचन (एक + वि^०) adj. einäugig; m. pl. N. eines fabelhaften Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 23 in Verz. d. B. H. 241.

एकवीर (एक + वीर) m. 1) einziger, unvergleichlicher Held RV. 10, 103, 1. MBh. 4, 19, 12. Bhāg. P. 3, 1, 40. 4, 16, 20. Daśak. 193, 11. — 2) N. einer Pflanze (महावीर, सकृद्वीर, सुवीरक) RĪG. im ÇKDr.

एकवृत् (एक + वृत्) m. ein isolirt stehender Baum gaṇa गङ्गादि zu P. 4, 2, 138. चतुःकोशाक्षरे यत्र न वृत्तात्तरमीदृश्यते । एकवृत्तः स विज्ञेयः ÂGAMA im ÇKDr. Davon adj. °वृत्तीय gaṇa गङ्गादि zu P. 4, 2, 138.

एकवृत् (एक + वृत्) adj. einfach AV. 8, 9, 25, 26. स एष एक एकवृत्तेक एव 13, 4, 12, 13. 15. एकवृत्तैव सुवर्गं लोकमेति TS. 5, 2, 3, 7. ÇAT. Br. 13, 2, 4, 5. एकवृद्धिर्हि स्तृणाति 3, 6, 3, 14. KĀTJ. Çr. 8, 2, 28. 7, 13.

एकवृन्द (एक + वृन्द) m. eine best. Krankheit des Schlundes Suçr. 1, 306, 15. 308, 3. 2, 131, 6.

एकवृष (एक + वृष) m. einziger Stier d. i. Herrscher der Heerde: इमं विशामेकवृषं कृणु त्वम् AV. 4, 22, 1, 5. 5, 16, 1. 6, 86, 1.

एकवेणि und एकवेणी (एक + वे^०) f. eine einzige Flechte (ein Zeichen der Trauer) MEGH. 89. ad 86. एकवेणीधरा हि त्वो नगरी प्रतीक्षते R. 2, 108, 8. Çāk. 106, 11. धृतैकवेणि 180.

एकवेषम् (एक + वे^०) n. ein abgesondertes Gebäude, — Gemach: गौरन्धेवैकवेषमनि M. 3, 141. विप्रदुष्टा स्त्रियं भर्ता निरुन्ध्यादेकवेषमनि 11, 76.

एकव्रात्य (एक + ब्रात्य) m. der eine, oberste Vratja AV. 15, 1, 6.

एकशत (एक + शत) n. hundred und eins: एकशतं विष्कन्धानि AV. 3, 9, 6. 5, 18, 12. 7, 113, 3. ये मृत्यव एकशतम् 8, 2, 27. 11, 6, 16. 19, 46, 5. ÇAT. Br. 10, 2, 2, 10. 13, 2, 1, 6. Bhāg. P. 9, 16, 29 (BURNOUR fälschlich: ein Hundert). एकशतं गवाम् M. 11, 129. °विध adj. 101fach ÇAT. Br. 10, 2, 3, 7. 17, 6, 1. Davon एकशत adj. der 101ste MBh. 3, 101 in der Unterschrr. एकशततमं dass. ÇAT. Br. 10, 2, 4, 3. 6, 4, 2. R. 6, 101 in der Unterschrr. एकशतर्था adv. 101fach, in 101 Theile ÇAT. Br. 10, 2, 4, 1. fgg.

एकशफ (एक + शफ) adj. einhufig, dessen Huf nicht gespalten ist: पशु VS. 13, 48. 14, 30. TS. 5, 5, 10, 1. ÇAT. Br. 13, 3, 4, 1. KĀTJ. Çr. 22, 10, 19. M. 10, 89. — subst. m. (das Individuum) n. (das Genus oder collect.,

daher immer sg.) Einhufner: एकशफे पशूनाम् AV. 5, 31, 3. (Ross, Maulthier, Esel) ÇAT. Br. 12, 7, 1, 5. 2, 8. 4, 3, 3, 8. Bhāg. Àr. Up. 1, 4, 4. M. 3, 11. 9, 119. 11, 168. JĀG. 1, 172. Suçr. 1, 184, 12. 200, 4. 208, 13. नवम्या कुर्वतः श्राद्धं भवत्येकशफं वल्लु MBh. 13, 4233. खरो ऽथो ऽद्यतेरो गौरः शरभश्चमरी तथा । एते चैकशफाः Bhāg. P. 3, 10, 21. — m. Pferd TRIK. 2, 8, 42. H. ç. 178.

एकशरीर (एक + श^०) adj. eines Körpers, blutsverwandt WILS.

एकशस् (von एक) adv. einzeln KĀTJ. Çr. 4, 1, 4. P. 1, 4, 102. R. 4, 8, 12.

एकशाख (एक + शाखा) gaṇa गङ्गादि zu P. 4, 2, 138. (m. ein Brahman aus einer und derselben Schule WILS.). Davon adj. °हैयि ebend.

एकशाला (एक + शाला) 1) f. P. 5, 3, 109. — 2) n. °ल N. einer Stadt R. 2, 71, 16.

एकशालिक (adj. von एकशाला P. 5, 3, 109.

एकशितिपद् (एक + शिति + पद्) adj. nom. °पाद् gaṇa गुक्तारोह्यादि zu P. 6, 2, 81. einen weissen Fuss habend VS. 29, 58. TS. 2, 1, 2, 1.

एकशीर्षन् (एक + शी^०) adj. so v. a. एकमूर्धन् AV. 13, 4, 6.

एकमुद्ग (एक + मुद्ग) adj. eine Scheide (für Blätter oder Blüthen) habend AV. 8, 7, 4.

एकमुद्ग (एक + मुद्ग) 1) adj. einhörnig. — 2) m. a) ein Bein. Vishnu's TRIK. 1, 1, 29. H. ç. 74. R. 6, 102, 13. — b) pl. eine best. Klasse von Manen MBh. 2, 463. — 3) f. °मुद्गा N. pr. der geistigen Tochter der Manen Sukāla HARIV. 987.

एकशेष (एक + शेष) m. N. pr. eines Mannes Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 58, 23.

एकशेष (एक + शेष) m. einziges Ueberbleibsel; so heisst in der Grammatik eine elliptische Bezeichnungsweise, bei der von zwei oder mehreren Wörtern nur eines übrig bleibt; so z. B. der Dual und Plural (रामौ = रामः + रामः). P. 1, 2, 64. fgg.

एकश्रुत (एक + श्रुत) adj. ein Mal gehört: °धर behaltend, was man ein Mal gehört hat; davon nom. abstr. °धरत्व KATHIS. 2, 40.

एकश्रुति (एक + श्रुति) 1) f. das Hören eines einzigen Tones, Eintönigkeit Sch. KĀç. und SIDDH. K. zu P. 1, 2, 33—37. 39. — 2) adv. eintönig KĀTJ. Çr. 1, 8, 19. ता एकश्रुति संततमनुव्रयात् ÂÇV. Çr. 1, 2. P. 1, 2, 33 (nach der KĀç. adj. comp.). — Vgl. ऐकश्रुत्य.

ऐकश्रुष्टि (एक + श्रु^०) adj. einem Befehle gehorsam: ऐकश्रुष्टित्संवेनेन सर्वान् (कृणाति) AV. 3, 30, 7.

एकषष्ट (von एकषष्टि) adj. der 61ste, mit 61 verbunden: द्वे एकषष्टे शते 261 ÇAT. Br. 10, 4, 3, 13. KĀTJ. Çr. 16, 8, 22. MBh. in den Unterschrr. der Adhājā.

एकषष्टि (एक + ष^०) f. einundsechzig TAITT. Up. 3, 11. Bhāg. P. 6, 6, 29. Davon °षष्टितम der 61ste R. in den Unterschrr. der Sarga.

एकसप्त (von एकसप्ति) adj. der 71ste MBh. in den Unterschrr. der Adhājā.

एकसप्ति (एक + स^०) f. einundsiebenzig ÇAT. Br. 10, 4, 3, 16. M. 1, 79. Bhāg. P. 3, 22, 36. H. 160. Davon °सप्ततितम der 71ste R. in den Unterschrr. der Sarga.

एकसर्ग (एक + सर्ग) n. Sammelpunkt für Alles ÇAT. Br. 14, 9, 2, 9.

एकसर्ग (एक + सर्ग) adj. = एकतान AK. 3, 2, 29. H. 1438.